VOLUME 52. ÉVFOLYAM NO. 18. SZÁM. — 1960. október 1.

Evangéliumi hírnök

12 — 59
Rev. Major Michael
500 Tenney Ave
Campbell, O.

JÉZUS mondá:" De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

Ne hadd a lelket elveszni

(Csopják Attila költői hagyatékából)

De sok a lélek
a bünnek tengerében,
habok sodorják
az átok örvényébe.
Sies oh ember
és mentsed, mentsed kérlek!
ne hadd a lelket,
mert drága minden lélek!

De sok a lélek...
a sátántól megfogva,
szolgálja őtet
gonoszban kárhozatra,
Siess oh ember
és mentsed, mentsed kérlek!
ne hadd a lelket,
mert drága minden lélek!

De sok a lélek,
amely beteg, halálos.
Eszmélet nélkül
örök sirjánál áll most.
Siess oh ember
és mentsed, mentsed kérlek!
ne hadd a lelket,
mert drága minden lélek!

De sok a lélek,
mely vak, süket és sánta,
mely fut, nem fél
a szörnyü vészt nem látja.
Siess oh ember
és mentsed, mentsed kérlek!
ne hadd a lelket,
mert drága minden lélek!

Oh rajta gyorsan,
van ám ki megsegitsen;
szeress, hidj s bizzál!
erőt ad bőven Isten!
Siess oh ember
és mentsd a lelket kérlek!
ne hadd elveszni,
mert drága minden lélek!

OKTÓBER 6 EMLÉKÉRE

Vajjon elfelejtheti-e a magyar az aradi október 6-án lezajlott véres eseményeket? Soha nem felejtheti el! A világ minden táján szétszórt kisebb-nagyobb magyar csoportok ünnepségek keretei között is megemlékeznek az 1849 október 6-án Magyarország szagadságáért és függetlenségéért bitófán meghalt hősökről: a tizenhárom aradi vértanuról. Minden valamirevaló magyar szellemü vallásos, heti és napilap röviden, vagy hosszabb cikket jelentetett meg az októberi vértanuk emlékére, mely cikkekben kiemelik a magyar igazságokat és elitélik az orosz hadsereg támogatásával történt osztrák elnyomatást.

A magyar honvéd az egyesült osztrák-orosz hadsereggel szemben nem volt képes diadalra vinni a győzelembe vetett hitet. Az ellenség aránytalan tulerejével szemben letette a fegyvert. Ezzel a magyar nemzet függetlenségi harca megpecsételődött. Megindult az önkényuralom. Megteltek a börtönök s sorban vitték vérpadra és bitófára azokat a magyar embereket, akiknek kárhozatos büne az volt, hogy szabadságot és függetlenséget akartak a magyar nemzetnek.

Kis lapunkban már a mult évben is megemlékeztünk arról a szomoru történelmi tényről, hogy Nagy Péter orosz cár imperialista eszméi alapján az oroszok kirobbantották az első világháborut azért, hogy a pánszlávizmus romboló ideologiáját reá kényszeritsék közép- és kelet-Európa népeire és fölöttük megszerezzék maguknak az uralmat. Az első világháboru befejezésével ez a terv nem sikerült ugyan, de annyi eredményt mégis elértek a háboruval, hogy Magyarországot széttépték mint éhes farkasok az áldozatot és az elszlávositó tervük szerint Magyarország területeiből megcsinálták a furcsanevü országokat: Csehszlovákiát és Jugoszláviát. Ezzel a trianoni szerződés értelmében nemcsak hogy megtörött Magyarország katonai és gazdasági ereje, hanem utat is nyitottak az orosz hadseregnek közép- és nyugat-Európába és esetleg az egész világra.

Az első világháboru előkészitette a másodikat, mely elkerülhetetlen volt. Sajnos, a nyugati államok nem látták azt a veszedelmet, amit magában rejtegetett az orosz bolsevizmus és talán még most sem látják, vagy némelyek nem akarják látni azt, hogy az orosz világhatalomra vágyik melynek teljesülésével az emberiség elveszitené az egyik legdrágább kincsét: a szabadságot!

Keresztyénségünkkel nincsen ellentétben a hazafiasság. Minden keresztyén ember egyben jó hazafi is. Mi magyarok vagyunk, ennek az országnak magyarszármazásu polgárai, kik szeretjük fogadott hazánkat, melynek áldásait gazdagon élvezzük, de ennek az országnak törvényei nem korlátoznak senkit abban, hogy volt hazájának anyagi és erkölcsi támogatást nyujtson. Keresztyénségünk sem tiltja, hogy az elnyomott és keresztre feszitett magyar nemzetünknek szabadulása mellett szót ne emeljünk, hiszen az Ur maga sirt a zsidó nemzet sorsa felett. Azért test-

véreim kegyelettel emlékezzünk meg a szabadságért és jobblétért, hősihalált halt őseinkről és dolgozzunk, fáradozzunk és főleg imádkozzunk Magyarország felszabadulásáért!

Emeritus

—o—

"Szólj Uram, mert jól hallja a Te szolgád"

(Sám. I. 3:10 b.)

Drága prédikátor testvéreim és gyülekezetek! Az Ur azt mondta Sámuelnek: "Imé én olyan dolgot cselekszem Izráelben, melyet valakik hallanak, mind a két fülök megcsendül bele." (11. v.)

Szövetségünk életében elszomoritó és megdöbbentő események történnek. Gyülekezeteink száma mindig kevesebb és a meglévők közül is többen elangolosodnak és ennek következtében a szövetségi életünk terhe a még megmaradt kisebb-nagyobb gyülekezeteink vállaira nehezedik.

A mi kedves elnökünk az utolsó konvenciónkon kihangsulyozta, hogy a Szövetség többet tud végezni mint külön az egyes gyülekezetek végezhetnek. Az egyesülésben, illetve a Szövetségben együtt nagyobb erő van az Ur munkájában. Ez egy olyan igazság, mely előtt mindenki kénytelen meghajolni.

A Dr. Udvarnoki testvérrel való beszélgetésem folytán megérlelődött bennem az a gondolat, hogy nagyon szüksége volna gyülekezeteink vezetőinek és lelkipásztorainak valahol az évnek valamilyen szakában egy 3 napos értekezletet tartani, melyen a főtárgy ez lenne: **Mi a lelkipásztor fontos hivatása a gyülekezetben, a társadalomban és mit vár el Isten e modern korban az ő szolgáitól?**

Sok kárunk és veszteségünk van szövetségi és gyülekezeti életünkben azért, mert némelyek nincsenek teljesen tisztában azzal, hogy ebben az ártalmas időben a gyülekezetnek és lelkipásztorainak miként kell a fontos keresztyéni szolgálatot végezni. Nagyon sok bajt és kellemetlenséget kerülnénk el, ha vigyázóbbak és tapintatosabbak lehetnénk.

A pásztornál theologia azt is tanitja, hogy hogyan kell viselkedni a lelkipásztornak, mikor elhagyja a gyülekezetet és mégis sok esetben némelyek személyes érdekből másként cselekesznek s az által kárt tesznek az Isten munkájában. Mindig nagy tévedésnek és káros, keresztyénietlen eljárásnak tartottam azt, hogy a távozó lelkipásztor a maga részére kisebb-nagyobb pártot alkot a gyülekezetben és távozásával többeket kiszakit a gyülekezet testéből, vagy levelezés által állandó izgalomban tartja az elhagyott gyülekezetet. Szemelőtt kellene tartani minden egyes lelkipásztornak, hogy minket az Ur hivott szolgálatra és akárhol élünk mindenütt meg kell tartanunk azt a méltóságot és tiszteletet. Ha szétszakad a gyülekezet, vagy egymással ellenkező csoportokra szakadozik a gyülekezet, az az állapot nem hoz tisztességet és becsületet sem a távozó lelkipásztornak, sem pedig a gyülekezetnek, kevésbé váiik Isten dicsőségére és országa épitésére.

A lelkipásztor föladata, hogy a gyülekezetben egységet teremtsen s ha az Ur más munkaföldre hivja, egységes állapotban hagyja el a gyülekezetet. Ha ezt megteszi, dicsőségére válik az Istennek, a lelkipásztornak és a gyülekezetnek.

Kedves testvéreim! Nagy veszély fenyegeti a kettősnyelvü gyülekezeteinket ezekben az átmeneti időkben. A régebbi lelkipásztoraink kiöregedtek; utánpótlás kevés van. Csak az aratásnak Ura tudja, kik fogják betölteni a megüresedett szószékeket?

Igy van az üzleti világban is. Nagy üzletek pusztulnak el azért, mert örökösök és nem pedig fiaik birják azokat. Ha elpusztul valahol egy keresztyén gyülekezet, ott nem Isten gyermekei, hanem fattyuk uralkodnak, kiknek nem kedves az Atyának szép tulajdona.

Hibák történnek azért, mert tökéletlen emberek vagyunk és a keresztyén gyülekezet tagjai, beleértve a lelkipásztorokat is mind tökéletlen emberek, kik vigyázatlanságukból kifolyólag gyakran tévednek. Nagyon sok bajt kitudnánk kerülni, ha vigyázóbbak, tapintatosabbak volnánk megbecsülvén és tiszteletben tartván egymást.

Azután vannak olyan fiatal lelkipásztorok, akik mikor szembe kellene nézni a gyülekezetet felháboritó bajokkal és Isten segitségével azokat törekednének elintézni, inkább megválnak a gyülekezettől és elmeneküinek, mint ahogy azt egyszer Illés próféta megcsinálta. Hadd kérdezzem meg fiatal lelkipásztorainkat Mikor az Ur elhivta szolgálatára, mennyi időre hivta el, egy napra, egy évre, vagy pedig az egész életre? Pál apostol a római levelében igy emlékezik meg az ő elhivatásáról a bajok és nehézségek között: **"Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomoruság vagy szorongattatás, vagy üldözés vagy éhség, vagy mesztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyveré? Mert megvagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmességek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység sem semmi más teremtmény nem szakithat el minket az Isten szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban". (Róma 8:35 és 39 v.)**

Nagy gyarlóság van bennünk, amikor ingadozó nádszálak vagyunk. A Gedeonita szervezet a Birák könyvében megemlitett hősről: Gedeonról nevezte el magát, aki mindig készen volt Isten akaratát teljesiteni. Vajjon mikor szólott az Ur mihozzánk utoljára? Jó lenne erről elmélkedni. Az Ur Jézus Gadarában azt mondotta a meggyógyitott embernek: **Eredj el és beszéld el, mily nagy dolgot cselekedett veled az Isten".**

A gyülekezeteinknek pedig azt üzenjük: becsüljük meg azokat, akik még közöttünk vannak és értékeljük az Ur szolgáit. A Biblia kettős tiszteletet követel az Ur szolgáinak. Ha nem tartjuk tiszteletben az Ur szolgáit és egymást is a gyülekezetben, **akkor mit várhatunk?** Azok a gyülekezetek, melyekben van lelkipásztor — fiatal vagy öreg — nagyon szerencsés gyülekezetek. Eljutottunk oda, hogy amig Isten kegyelméből valamilyen változások nem történnek, nagyon nem válogathatunk.

Fogjunk össze ezekben a komoly időkben és lobogtassuk tovább a Krisztus kibontott zászlóját. Töre-

kedjünk minden áron az egységre és békességre. Ne engedjük, hogy az Ur ügye károkat szenvedjen. Kérdezzük meg mi is az Urat, mint ahogy sok esetben Sámuel próféta is tette és adjunk Istennek alkalmat arra, hogy az ő Lelke által hozzánk is szóljon! És legyünk bizonyosak afelől, hogy Isten velünk van!

És Ő jár velem, beszélget nékem
Mondja én az Övé vagok,
És a nagy öröm, melyben osztozunk,
Erről még sok nem hallott!

Vér Ferencz Sz. T. Elnök

—o—

Kérelem a hivő testvériséghez

"Mert ime egy kő lészen, melyet én helyeztetek Jozsua előtt és ez egy kőnek hét szemei lesznek és én faragom annak faragását, azt mondja a Seregeknek Ura: és elveszem e földnek álnokságát egy napon".
(Zak. 3:9)

Kedves Testvéreim!

Konvenció után gondolkozni szoktunk az ott végzettek felett, hogy vajjon az Ur akarata szerint végeztünk-e mindent? Egy-egy konvenció sok örömmel jár, még az ott hozott határozatok is örömmel töltik meg a hivő lelkeket; de én most nem a nagy konvencióról, hanem a **diakónus gyülésről** és annak határozatairól kivánok irni testvéreinknek.

Már a kezdet is felemelő volt, amikor az imádkozás szárnyain emelkedtünk fel az egek Urához és pedig éppen abban a teremben, ahol éppen tiz évvel ezelőtt határoztuk el, hogy a Diakónus Szövetség megkezdi a külmissziót. Soha ily egységes akaratmegnyilvánulást nem láttam, mint akkor. Egy szivvel-lélekkel döntöttük el, hogy Argentinában, ahol 60,000 magyar él Ige és templom nélkül ,külmissziót kezdünk. Kimondtuk, hogy **"Keresünk ezer hivőt, akik hajlandók évenként 12 dollárt adni az argentinai misszióra".** És áldassék Istenünk neve, a hivők jelentkeztek. Sok pénzt szedtünk össze, különösen a bibliai özvegyasszonyoktól, mert elsőbben is azok jelentkeztek, de szép számmal mások is. Igen alkalmas helyiséget vásároltunk és állandó munkásként Molnár Antal testvérünket állitottuk be, aki idei konvenciónkra is nagyszerü beszámolót irt. (Olvassuk el!) Isten tehát a 10 évvel ezelőtt elkezdett munkát megáldotta; a munka áldásosan folyik most is, amerikai és kanadai testvéreink támogatásával.

Ez évi konvenciónkon — mint 10 évvel ezelőtt — nagy lelkesedéssel született meg egy uj határozat. Éspedig: **A világ minden részébe szétszórt magyar testvéreinknek szétküldjük irodalmi termékeinket: az Evangéliumi Hirnökét; a Biblia Magyarázót; Jertek épitsük fel Sion kőfalait és 10 féle traktátusunkat.**

Diakónus konferenciánkon felgyült a kovász, amit szeretnénk testvéreink szeretetével elegyiteni. (Mt. 13:33). Nem 12 dollárt kérek most, hanem Esd. 2:68 szerint: "Némelyek önkéntesen adakozának az Isten házának épitésére". — **Mindenki, aki az Ur ügyét támogatni kivánja, "adjon az ő szivének inditása szerint".** Nézd ez igét testvérem: "és ez egy kőnek hét szemei lesznek". Istenünk látja, mennyit adsz és megsokasithatja a keveset; sőt azt is látja, ha semmit sem adhatsz, vagy ha annyit adhatsz, mint a bibliai özvegyasszony, azt is látja Urunk és azt is mondja rá: "amilye volt, mind odaadta".

Csak azt kérem az adakozóktól, hogy a küldendő pénzzel kapcsolatosan feltétlenül jelezzék, hogy IRODALMI TERMÉKEK SZÉTKÜLDÉSÉRE küldik a pénzt.

Felmerült konvenciónkon az a probléma is, hogy lapjaink nagy késéssel érkeznek meg és sok lap nem is érkezik meg. Szeretnénk, ha pénzünk lesz, első osztályos küldeménynyel küldeni, vagy repülőn, hogy idejében megkapják lapjainkat az olvasók. Ez is persze a jókedvü adakozókon mulik.

Egy konvenciónkon amikor megszámoltam a szépen begyült pénzt, azt kellett mégis mondanom, hogy annak a beteg testvérnőnek, akinek minden évben konvenciónktól szoktunk juttatni megemlékezésül egy kis összeget, most részére nem maradt pénz. Alighogy ezt elmondtam a testvéreknek, fél perc alatt 25 dollár gyült az asztalra és igy juttatott Urunk csodálatosan e beteg testvérnő részére is támogatást.

Igy történik most is, ahol az Ur jelen van. "Van olyan, aki bőven adakozik és annál jobban gazdagodik". (Péld. 11, 24) "A jókedvü adakozót szereti az Isten". (II. Kor. 9.7)

Szeretett Diakónus testvéreim! **Akik a multévi tagsági dijat nem adtátok be, buzduljon fel szivetek és küldjétek be azt is!** Hadd legyen élés az Ur házában! A tagsági dij 1 dollártól felfelé, kit hogy indit a lélek. És akkor nem lesz hiány anyagiakban és boldogan megyünk tovább előre az Ur ügyéért!

Drága testvéreim, kérésem szavát e bibliai verssel zárom: "Ezek az Urnak hét szemei, melyek bekerülik az egész földet..." (Zak. 4, 10). Az Ur látja kiknek van hitük szivében és éppen ezért, mert hitük van, mélyen nyulnak zsebükbe és elküldik ajándékaikat Isten országa épitésére. Legyen hát hitünk és legyen áldozatunk, hadd épittessék Istenünk országa e földön. Szeretettel köszöntöm kedves testvéreimet az Ur Jézusban.

SZÁSZ JÁNOS irodalmi és diakónus konferencia pénztárosa.
1619 Edward Ave. N.E. Canton 5, O

—o—

Gyülekezeteink figyelmébe

A Clevelandban megtartott 52-ik konvenciónk szövetségi titkárnak a következő 3 esztendőre, a Shaker-téri gyülekezet lelkipásztorát, a clevelandi OROSZ ATTILA testvért választotta meg. Szövetségünk szabálya értelmében a gyülekezeteink lelkipásztorainak változása esetén okvetlen őhozzá kell fordulni tanácsért, mielőtt bárkit is meghivnak a megüresedett szószék betöltésére. S ha van valamilyen más természetü probléma, akkor is titkárunkat kell hivni segitségül, ki a neki adott isteni bölcsességgel segitségül van gyülekezeteinknek! Kérjük ezt tudomásul venni!

BODNÁR A. LAJOS
MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!
Telefon: MElrose: 1-3075
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the Postoffice of Akron, Ohio under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás erre a cimre küldedő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

CSAK A MULT SZOMBATON

érkeztem vissza Aggmenházunktól. Ez alkalommal azért kellett meg tennem e hosszu és költséges utat, hogy az Aggmenház részére itt Detroitban megvásárolt "Station Wagon"-t lehajtsam s ez alkalommal is Balla E. uj igazgató gondnokkal több fontos dolgot megbeszéljek, hogy a munka előre haladjon. Igaz, ezeket levelezés által is intézni lehetett volna, de már a kocsit kóvertába bepakolni nem lehetett s igy okvetlen meg kellett hozni az áldozatot.

Hála az Urnak, egy szép használt kocsit vásároltunk jutányos árban és ha hozzá adjuk a lehajtás költségeit is, még akkor is sokkal olcsóbb mintha lent vásároltuk volna meg. Négyajtót Plymouth kocsi, tiszta fehér szinü hat cillinderes, amivel csak 18 ezer miles volt hajtva. Olyan szépen megy mint az uj kocsi. Tehát érdemes volt annak megvásárlása. Örvendünk, hogy ezen is tul lehetünk.

Intézetünkben szép rendet és békességet találtam. Az uj gondnok testvéreink nagyon szépen elindultak az általunk ujabban meghatározott rend szerint és hiszszük munkájukat megáldja a jó Isten.

Három uj lakónk érkezett Bridgeportról, Borok testvérek és Tóth testvérnő. Mind a hárman nagyon boldogok, hogy megerkezhettek. Rajtuk kivül többen érdeklődnek és hisszük, hogy mindazok a testvéreink, kik számitanak e kedves intézet lakói lenni, még ebben az évben, tehát a következő három hónap alatt beiratkoznak, **mert azután minden alkalmas és rendes idegen előtt is megnyitjuk az ajtót és azután csak akkor nyerhetnek elhelyezést, ha üresedés lesz.** Több mint 18 felvevő iv van kint és nem birjuk megérteni, miért nem töltik ki és küldik vissza? Nem mondhatja senki, hogy nem adtunk alkalmat, mert lapunk által is többször tettünk felszólitást. Várjuk az iveket! és a kedves testvéreinket.

Uj szakácsnőt kaptunk, még pedig a javából. Igazi magyar asszonyt, aki férjével együtt alkalmazottja intézetünknek. Lavicska Pál magyar testvéreink a szabadságharcosokkal egyidőben menekültek Magyarországról. Ideáig Cleveland, O.-ban laktak és ott is szakácsnői munkát végzett Lavicska asszony. A jó Isten csodálatosan mutatta meg nekik e szép helyet és mi örvendünk, hogy egy ilyen kedves házaspárt adott nekünk az Isten. Ők r.k. vallásu emberek, de egyetlen istentiszteletünkről nem hiányoznak. Velünk együtt áldják az Istent és nagyon hálásak Istennek Atyai gondviseléséért. Legyen elég most ebből ennyi, talán majd Lavicska testvér leirja egyszer az élettörténetét és akkor majd többet olvashatunk arról, hogy Isten miként vezette és óvta őket a hosszu szenvedés ideje alatt.

KRISZTUS MEGMENT A VILÁGTÓL

A világ — mint fájó szivvel tapasztalhatjuk — az ördög utján halad s a sátán hatalma alatt áll. Igy ezután nagyon természetes, hogy az ördögi sötétségről az igaz krisztusi világosságra menekült embereket a világ fiai gyülölik. De ez ne aggasszon, ne csüggesszen el bennünket mert minket Jézus mentett ki és választott ki magáénak az ördög, a világ hatalmából. (János 15, 19.) Igen, Jézus adta miérettünk magát váltságul, hogy kiszabaditson minket a jelenvaló gonosz világból. (Galácia 1, 4), hogy legyünk e földön követői, egykor pedig örökösei az egekben. Ő a földre jött, hogy megváltson bennünket a mi hiábavaló életünkből (I. Péter 1, 18) és ettől a bünös világtól.

SHORTAGE OF CLERGY

Soul Searching Asked of Parents

NEW YORK, July 23—Would you want your son to become a clergyman?

If he showed a tentative interest in the ministry, would you encourage him to give his life selflessly to a high calling? Or discourage him by emphasizing the sacrifices the long hours, the poor pay?

CHURCHES ARE asking America's Christian parents to answer these questions honestly . . . to examine their consciences and determine whether their materialistic ambitions for their children may not be a factor in the present shortage of ministerial candidates.

They are also asking local pastors to do some soul-searching. Are they serving as effective recruiting agents for their own profession? If so, why does the avarage U.S. congregation produce only one ministerial candidate every 25 years?

The problem is getting serious in virtually every major denomanition. The Methodist church, for example, needs 2,000 new ministers each year, but is getting less than half that number from its seminaries. The United Presbyterian church says it must double the number of students attending its seminaries by 1970 in order to meet minimum requirements. Catholics, Lutherans, Baptist, Episcopalians and others are worried about the same thing.

A variety of denominational programs have been launched to stimulate more interest among young people in the priesthood and ministry. Vocational conferences are held, brochures and booklets are distributed, and special Sundays are set aside to focus attention on the responsibility of every Christian to decide prayerfully what God wants him to do with his life.

But there is a growing conviction among church leaders that these efforts will accomplish little until parents and local pastors do their part.

DR. J. RAY HOUSER, president of Waterloo Lutheran Theological seminary, says the shortage of ministerial candidates can be traced to the negative influence exerted by "the stuffed shirt type of pastor who fails to enter into the life of his youth" and "the materially-minded parents whose criterion of his son's success is size of income."

Az Urnak szenteltetett

Elbeszélés

(Második közlemény)

A halottak szerteszéjjel hevertek. Az óriás ember nagy batyut cipelt. Néha lehullott egy gomb, zsinórok söpörték a homokot, övek hullottak, de ő csak ment, ment nagy haraggal. Nem törődött semmivel. A házhoz ért. Itt van, dobta le a ruhákat, válogassatok. Megadom, amit igértem, mondta az álldogáló embereknek. Harminc, ahányan vagytok, mindenkinek jut. — A legények örömmel ugráltak rá a ruhákra. Veszekedésük zaját messziről is hallotta. — Marakodjatok, én hazamegyek semmi nem érdekel tovább!

* * *

Emberből elég volt harminc is, de állatból legalább tizszerannyi kell! A lábon álló élet, a buza szeliden ringott. A nap oly békés arccal mosolygott a világra, mint édesanya piciny gyermekére. Sehol egy felhő, ragyog az ég, nem lesz eső, megkezdődhet az aratás hamarosan. A buza között két öreg ember járkált. Kezeik boldogan simogatták végig a kalászokat. Lesz jó fehér kenyér. Kell is, mert a tavalyi már fogytán. De szép a nyár- Leheveredtek az illatos szénába és csakhamar álomba szenderedtek.

* * *

A haragvó óriás lassan ballagott, közben hangosan beszélt magában. Na megállj ember! Te ezt a napot még megemlegeted. Miért nem engedtél be? A másikat kináltad. Nem kell a huga! Nem kell senki, csak Ő! Az én feleségem! — Hütlen kigyó, máshoz ment! De létezik ez? Nemcsak az apja mondja? Létezik. Miért ne, hiszen filiszteus leány. Én balgatag, miért nem hallgattam a szüleimre! Késő bánat eb gondolat. Mostmár nem tudok mást tenni, mint bosszut állani. Bosszut! Boszszut! Bosszut állok rajtuk! Hitetlen, gonosz nemzetség, népemet nyomorgató, rajtunk uralkodó, gonosz, vérszivó fajta! Várjatok csak. Megkeserülitek ti még ezt. — Mérgelődéséből finom nesz zavarta fel. Egy kis vörös állat csörtetett és átszaladt előtte az uton. Sokáig nézett utána. Megvan! Csapott a homlokára! Megvan. Szája széles mosolyra nyilt és gyors léptekkel megindult az erdő felé.

A két öreg filiszteus felriadt álmából. Mi ez? Tüz van, ugrott fel az egyik. Tüz van? Ugrott a másik is. Ég a buza, ég az erdő, ég a szöllő! Ég az egész határ! Rettenetes! Szaladjunk, mert mi is itt égünk. Vajjon ki tette ezt? Nézd, a tüz vonalát! Erre tart. Mik azok? Odanézz, rókák szaladnak, de mennyi, a rókák százai. Ég a farkuk. — A farkuk? Nézd, szalmacsóva a farkukra kötve. Ezt a tüzet ember csinálta. Ez nem magától keletkezett. Szegény kis állatok, most ők is megégnek. Őket használta fel. — Ki volt az? — Megmondom én neked, lihegte futtában a kis öreg. Sámson! — Sámson? Ki az? — Te nem ismered őt? Izraelita ifju. Ott voltam a lakodalmán a Thimneus házában. Az ő lányát vette el, de valamin összeharagudtak, valami mesén és ezért Sámson hazament. Pár nap mulva, mikor vissza akart menni feleségéhez, az már másé volt. Az apja hozzáadta egy régebbi kérőjéhez. Azt hiszem itt kezdődött az egész baj. Most jól nézünk ki. Oda minden. Hej, pedig de szerettem volna egy kis friss puha, uj kenyeret enni. — Borzalmasan terjed a tüz! Mindenünk oda lesz, sirta. Te, én nem birok már tovább rohanni. Üljünk le egy kicsit. Odanézz! Ég egy ház is! Ez a Thimneus háza. Rettenetes, még leég az egész város! Nézd a nagy csapatot. Kötelekkel szaladnak. — Hová emberek? Hová oly sietve? — Megyünk a gyujtogatót megkötözni! — Ha ugyan elbirtok vele, motyogta maga elé az öreg, nagyon erős ám az. Oroszlánt is szét tud hasitani! Vajjon hogy lehet egy embernek ilyen nagy ereje? Köztünk senki sincs ilyen erős, pedig fiainkat már kicsi koruktól kemény edzésben tartjuk, erős katonák ők, de hol vannak Sámsontól. — Nekik van egy Istenük, azt mondják, hogy az nagyon erős Isten, nagyon nagy hatalma van, a Vörös tengert is kettéválasztotta és népe, a zsidók száraz lábbal mentek át medrén, de mikor az egyiptomiak is utánuk rohantak, Isten a tengert ujból összezárta és az ellenség mind benne fulladt. — Te ezt elhiszed? — Igen, mert ezt egy nagyon rendes öreg zsidó mondta el nekem, olyan meggyőződés volt a hangjában, mint aki mindig csak igazat mond. Beszélt még sok más érdekes történeteket is, a nagy csapásokról, melyeket Istenük bocsátott Egyiptom népére, a sáskákat, békákat, a sötétséget és az elsőszülöttek halálát. Azt mondta, hogy az ő Istenük mindig hadakozik érettük. — Az öreg megrázkódott. Én félek ettől az Istentől. Nem tudom, hogy ez a tüz is nem tőle vane? Én azt hiszem, az Ő büntetése, mert sanyargatjuk a zsidókat. Nagy, erős Isten! A mi isteneink nem tesznek semmit. Én már nem is járok templomba, mert többször imádkoztam dolgokért, de soha nem segitettek. Haragszom rájuk. Én a zsidók Istenét fogom követni! Az öreg zsidó oly szépen beszélt nekem, hogy az ő Istenük minden embert szeret, — talán engem sem fog elvetni.

* * *

Futott a szekér, utána az ujjongó sokaság. Ott ugrált egy kis nyomorék törpe ember is, kezében egy szamár állcsont, ezzel haraptatta a szekér után kötött ember lábát, nagy kacagás közben. A többiek kövekkel dobálták, köpködték, ostorral csapkodták. Na Sámson, te gyujtogató! Most légy nagy legény! Elgáncsolták. Végigzuhant a földön és igy hurcolták a lovak. Sámson felsóhajtott: Én Uram, Istenem, ne hagyd ezt a gyalázatot rajtam, segits meg! Érezte az erőt eláradni testében, megroppantotta a lenköteleket és azok, mint a perzselt cérna hullottak le róla. A sipszó elhallgatott. A mosoly megfagyott. Sámson felemelkedett a földről. Az emberek hátráltak. A kis nyomorék kiejtette kezéből a szamár állcsontot, Sámson felkapta és megkezdődött a nagy tusa, a rettenetes verekedés. Hulltak az emberek, mint a sáska, forgott, ütött a szamárcsont, betörtek tőle a koponyák, földre estek az erős harcosok. Gyült a hulla százával a földre, Sámson küzdött mint egy oroszlán. Végre kifáradt. Végigsétált a mezőn. Végignézett a hullahalmon, aztán utolsó erejével felkiáltott: "Szamár állcsontjával seregeket seregre, szamár állcsontjával ezer férfit vertem le." Elhajitotta kezéből a csontot és

leült. Rettenetesen szomjazott. Uram szomjan halok! Kegyelmezz! Csobogást hallott. Hol a viz? Felállt. A szamárcsontból fakadt a forrás. Odarohant és szürcsölte a friss, hideg vizet. Leborult a földre. Köszönöm Uram! A tiéd a dicsőség, a tiéd a győzelem. Én csak eszköz voltam. Az Ur letekintett és szólt: Jól van, mivel nékem adtad a dicsőséget megjutalmazlak. Légy ennek a népnek birája. Vezesd őket. Vigyázz rájuk és oltalmazd meg az ellenségtől. Amikor kéred, én adok az én végtelen erőmből. Légy áldott népem között.

(Folytatás a következő számban)

—o—

Rev. Vér Ferencz testvér Szövetségünk tiszteletbeli elnöke, kedves feleségével együtt kedves vendége volt a detroiti gyülekezetünknek szep. 25-én vasárnap és az Ige hirdetésével nagyszerü szolgálatot végzett a d.e. istentiszteletünkön. E helyen is köszönetet mondunk szolgálatáért. Testvéreink átutazóban voltak Mount Clemenc, Mich.-ba, kedves leányuk meglátogatására.

* * *

Imádkozzunk Steg testvérnőért, ki a vagyonügyi b. elnöke és kire Szövetségünknek nagy szüksége van. A pénzügyek irányitása mellett a Biblia Magyarázó könyvecske előállitása körül is szép munkát végez, mely felére szállitja a könyvecske kiadásait. Nővérünk még mindig sulyos betegségben fekszik New York egyik kórházában. Hozzuk őt az Ur elé imáinkban!

* * *

Billy Graham evangélista nyugat-Németországban evangélizál hét héten keresztül. A kelet-németországi kommunisták "Imperialistának" bélyegezték, mire Dr. Graham a 25 ezerből álló tömegnek kijelentette: **"Én nem azért vagyok főleg itt, mert amerikai vagyok, hanem sokkal inkább azért, mert képviselem Istennek országát".**

Dacára annak, hogy 150 kommunista rendőr őrzi a kapukat, mégis többezer ember vesz részt a hatalmas sátorban tartott istentiszteleten. Imádkozzunk ezért a munkáért is.

A Bethesda Otthon jelentése

Már egy pár hete készülök irni és bemutatni ugy magamat, mint feleségemet az Evangélium Hirnök olvasóinak, de az uj helyen való elhelyezkedés, a sok munka, a nemvárt vihar akadályoztak tervem végbevitelében. Amint a kedves testvérek már tudják gondnoki változtatás volt a magyar Bethesda Otthonban. Attila testvérek tizenhét évi hüséges és áldozatos munka után feladták a felelősségteljes munkájukat és Szövetségünk hivására feleségem és én fogadtam el ezt a nagy és nemes munkát augusztus 23-án. Mikor megérkeztünk, Attila testvérek és az Otthon lakói vártak és szeretettel fogadtak. Örömmel láttuk, hogy itt volt a Petre M. Adalbert tv is, mint az Otthon Bizottságának elnöke. Attila testvérek a Petre tv. felügyelete és vezetése alatt azonnal megkezdték a mi beiktatásunkat és az Otthont, ugy mint a velejáró munkát nekünk átadni. A baj csak az volt, hogy nem tölthettünk sok időt egymással, mert nekik is sürgösen kellett visszamenni Michiganba és csütörtökön ugy ők, mint a Petre tv. elmentek és mi magunkra maradtunk az Otthon lakóival. De mégis ugy éreztük, hogy nem voltunk egyedül, mert éreztük Urunk jelenlétét és azt is tudtuk, hogy a Szövetség területén élő testvéreink imáikban és gondolataikban velünk voltak és hisszük, hogy ezután is velünk lesznek.

A munka kezdésével járó nehézségeken most már kezdünk tullenni. A helyhez nagyon könnyü volt hozzá szokni és megszeretni, mert hisz a jót és a szépet nagyon hamar megszokja az ember. Most már ugy a munkához, mint az azzal járó teherhez is kezdünk hozzászokni és az Otthon lakóinak szeretete azt bizonyitja, hogy ők is kezdenek hozzánk szokni és a szeretet lánca erősödik köztünk nap-nap után.

Szeretnék egy szóbeli képet festeni a testvéreknek erről a helyről, de emberi szó képtelen erre. Ezt látni és tapasztalni kell és csak ugy lehet megtudni, hogy ez milyen szép és kellemes hely. Nem lehet leirni, mit jelent megfáradt öreg testvéreinknek ezen a gyönyörü szép uj helyen a narancs, grape-fruit, mangó, avacádó és a pálmafák árnyékában pihenni. A testvéreknek látni kellene az ég azur kékségét, a fehér fellegek csendes uszását, a pálmafáknak lengedezését, a lakás mögött lévő folyónak tiszta kék vizében uszkáló halait (ezeket fogni is lehet), megizlelni a szép uj ebédlőben feszolgált izletes ételeket és mindezek után pedig megpróbálni a kényelmes szobákban lepihenni. Ha esetleg a délutáni nap egy kissé melegnek tünne fel, akkor belehet menni a gyógyforrás frissitő vizébe, vagy esetleg meg enni egy pár hüsitő és frissitő déligyümölcsöt. Ugy gondolom, hogy egy ilyen tapasztalat után a testvérek is megegyeznének azzal a testvérnővel, aki nem régen jött be az Otthonba és alighogy meglátta a portát igy nyilatkozott: "Balla testvér, ugy vagyunk vele mint Séba királynő volt, amikor meglátta Salamon palotáját, még felét sem mondták el nekünk". A Bethesda Otthon még eddig mindenkire ilyen benyomást gyakorolt, aki idejött mint lakó, vagy mint látogató.

Az Otthon ajtajai mindég nyitva vannak a látogatók előtt, akár egy napra jönnek, vagy hosszab időre. A "Welcome"-mat soha nincs behuzva senki előtt. De most mégis szeretnénk egy kivételt tenni egy látogatóval szemben, aki a mult héten járt itt és akit senki nem szeretett és örömmel láttuk, mikor hátat forditott és elment. Mert ez a látogató nem ugy viselkedett mint egy látogatóhoz, vagy vendéghez illik. Itt mi szeretjük a csendet és a szép és jó rendet, de a fent emlitett látogató nagon zajos volt és mindent fölkavart. Megzavarta a csendet, ép ezért nem szerettük őt. Gondolom vannak e sorok olvasói közt olyanok, akik szeretnék tudni ennek a látogatónak a nevét. Nem akarok egyáltalán a pletykázás bünébe esni, csak a nevét mondom meg. A látogató neve: "Donna" volt. "Donna" jött pénteken délután és velünk volt vasárnap délutánig. Egy régi magyar közmondás szerint "Akármilyen kedves vendég, három napig untig elég", a "Donna" háromnapos látogatása nemcsak, hogy elég volt, hanem nagyon is sok volt. A három nap alatt "Donna" tett annyi kárt a természet szép csendjében és rendjében, hogy amikor elment, alig ismertünk reá a szép helyünkre. A rádió jóelőre bejelentette, hogy jön a "Donna" és hogy mindenki készüljön ennek a nemvárt vendégnek a fogadtatására. Ezt tettük mi is ugy, mint mások és egészen valószinü, hogy ha nem tettük volna, akkor még több kárt okozott volna. Dacára annak, hogy ez a látogató egy női név alatt jött, a valóságban nem egy nő volt, hanem egy rettenetes zivatar, egy "Hurricane". Amig velünk volt nagyon el volt foglalva ez a női nevet viselő szörnyeteg.

Letördelte a sok fa ágait, leverte a sok szép gyümölcsöt, kitépett gyökerestől egy jó néhány fát és rettegéssel töltötte be a sziveket. Olyan izgalmasan vártuk jövetelét, hogy már péntek éjjel alig aludtunk valamit. Szombaton egész nap az ablakon keresztül néztük romboló munkáját és szombat éjjel csak azok tudtak valamit aludni, akiknek a hallóképességük nagyon gyenge. Mondták is egyesek milyen jó hogy nem hallanak jól, legalább tudnak aludni mig mások ébren hallgatták egész éjjel "Donna" vért-fagyasztó zenéjét. Figyelve a vihar rettenetes erejét, mondottuk, hogy milyen tehetetlen az emberi tudomány, mikor szembetalálja magát a természeti erő ilyen megnyilvánulásával. Hálásak voltunk hogy mi ösmerünk valakit akinek hatalmában van még a nagy vihar lecsendesitése is. Mi imáinkban fordultunk Őhozzá és benne való bizalommal vártuk a reggelt.

A viharos éj után jött a várva-várt reggel, vasárnap az Ur napja. Az ég még mindég felleges volt, az eső még mindég esett, de a szél fujása már nem volt olyan erős és ebből tudtuk, hogy a viharnak az ereje kezd szünni és hogy nemsokára ismét fog sütni a nap. Ugy történt. Mikor befejeztük reggeli istentiszteletünket, a fellegek kezdtek oszladozni, az eső megszünt és délután szépen kisütött a nap. Végre ismét kimehettünk az udvarra és csak akkor láttuk, hogy a "Donna" milyen rettenetes munkát végzett az éj leple alatt. De hála az Urnak, amikor mindent részletesen átvizsgáltunk, ugy találtuk, hogy ugy a lakók, mint az épületek megmenekültek minden kártól. Csak egy kis ablaküveg esett ki az egyik öreg épületből, de még az sem tört el.

Először ugy nézett ki, hogy a vihar teljes ereje átmegy ezen a vidéken és épp azért a Vörös Kereszt kért minket is, mivel a mi épületeink a legjobbak közé tartoznak, hogy nyissuk meg ajtajainkat azok előtt, akiknek menekülni kell a gyengébb épületekből. De hála érte az Urnak, a viharnak csak a széle ért minket és igy csak két egyénnek kellett helyet adnunk szombaton éjjelre. A régi benszülöttek ugy mondták, hogy ezen a vidéken nem volt ilyen vihar több mint tiz éve. Reméljük, hogy nem lesz egy másik tiz évig, vagy soha. Később hallottuk azt is, hogy ez a vendég meglátogatott a testvérek közzül is többeket az északi és déli államokban. Reméljük, hogy ott sem esett több kár mint itt.

A vihar tombolása alatt figyeltem egész közelről öreg testvéreink viselkedését és örömmel láttam, hogy senki nem félt felettébb. Senki nem rettegett, hogy mi lesz velünk. Ugy érezték, hogy "Az Ur kezeiben vagyunk és Ő megoltalmaz, ha jónak látja, legyen meg az Ő szent akarata". Nem is csalodtunk, mert ugy a lakók, mint az épületek sértetlennek mutatkoztak, mikor ismét kisütött a nap. Igaz, hogy a fák megvoltak jól rongálva, sok gyümölcs levolt verve, egy jó néhány fa el is pusztult, de tudjuk, hogy a természet törvénye az, hogy ami megtöretik és megsebeztetik a viharban, az idővel kigyógyul és ismét helyre áll. Most már a törött ágak levannak nyesve a gallyak összevannak szedve, a falevelek össze vannak gyüjtve és várnak az elégetésre és ma már alig lehet látni, hogy milyen rettenetes viharon mentünk keresztül ezelőtt egy héttel.

Nem-e ilyen az ember élete, amig itt él ebben a bünös világban? Tépi, zuzza az élet és sokakon meglátszik a vihar jele, de a hivő ember Isten kegyelméből átéli a vihart és dicsőséget lát a vihar által okozott sebekben, mert tudja, hogy akik Istent szeretik és hüek maradnak hozzá mindvégig, azoknak **"mindenek egyaránt javukra vannak."** Habár ezt nehéz elhinni, vagy látni, a vihar tombolása alatt ,de tudjuk majd amikor ismét kisüt Isten áldott napja, akkor mindent megértünk és mindent meglátunk világosan.

Az Otthon lakói nevében szeretettel üdvözlünk mindenkit és kérjük imabeli és szeretetbeli megemlékezésünket továbbra is.

Balla Emil igazgató-gondnok

Az elnyert kegyelem a kegyelem gyümölcsét kutatja. — Isten megbocsátó kegyelme behatol a mélybe és kivágja ott a gonosz indulatok gyökerét.

HIRDETÉS!

A NEW YORKI GYÜLEKEZET

házgondnoki teendőket végző férfit vagy házaspárt keres.

A férfi külső munkát is vállalhat!

Az állás azonnal elfoglalható

FELADAT: egy három emeletes épület tisztán tartása. — Fizetés, megegyezés szerint, két szobás lakással. Érdeklődők irjanak erre a cimre:

Rev. GEO BALLA

225 E. 80th St. New York 21, N.Y.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CLEVELAND, FULTON ROAD-I GYÜLEKEZET

Szeptember hó 10-én csendes ünnepi alkalomra jött össze a gyülekezet, a szolgatársak és a környékbeli gyülekezetek képviseletében a testvériség, hogy nyugalomba vonuló pásztoruktól Petre Gábor tv-től és hitvesétől bucsut vegyenek.

Az alapige I. Péter 5:1-11 v. volt, amit Orosz E. Attila tv. olvasott fel a gyülekezet előtt. Major Mihály tv a youngstowni gyülekezet pásztora mondotta el az ünnepi beszédet magyar nyelven I. Sámuel 20:18 v. alapján "... helyed üres lesz."

Dr. A. Hull tv. a Cleveland Baptist Association nevében angol nyelven szolgált az Ige alapján.

Orosz E. Attila tv. a Cleveland Shakertéri gyülekezet pásztora, gyülekezete nevében magyar nyelven tartotta meg beszédét Pál apostol szavait véve alapul, "... csodája lettünk embereknek, angyaloknak ..."

A detroiti gyül. képviseletében Petre M. Adalbert tv. hozta el jókivánságait a távozó pásztornak és meggyőző szavakkal ecsetelte, hogy a bucsuzás és könnyek között is van öröm, mert van remény a találkozásra.

Rev. Robert C. Nevell a Bapt Ch. of the Master lelkészének távolléte miatt ez alkalomra küldött üdvözlő sorait Petre Jenő tv. olvasta fel.

Kovács B. Mihály tv. a gyülekezet, Homoki S. tv. a gyül. bizottsága, Shermann Mária a vas. iskola, Lovas Györgyné tv. a nőegylet nevében mondták el szivből jövő jókivánságaikat.

Kellemesen illeszkedett az est hangulatába Császár Kálmán tv. hegedü-szólója, Szerencsy József tv. orgonajátéka, Szabó Mihályné tv. kedves szóló-éneke "Vezesd őket óh Jehova".

A wadsworthi gyül. nevében Bacsó Péter tv. a hunsburgi gyül. nevében Domonkos M. tv. és Szabó Mihályné tv. adtak át üdvözletet egyben megemlékeztek arról az uttörő és kitartó munkáról amit a nyugalomba vonuló lelkipásztor végzett a hunsburgi gyülekezet körében.

A helybeli 34 éves gyülekezeti tagsággal biró Tokai Mártonné szólalt fel és özv. Szerencsy Józsefné "Nincsen itt maradandó városunk ..." (Zsid 13:14 v) alapján mondott beszédet, mely után Petre Gábor tv. köszönte meg a gyülekezet sze-

retetét.

Az ünnepély előtt a vendégek és gyülekezet vacsorán és vasárnap mint az apostoli időkben a gyülekezet közös ebéden vett részt, ahol családias körben hálásan köszönte meg Petre tv. a szeretetnek ajándékait amiben a gyülekezet, nőegylet és egyes testvérek készitettek számukra.

A "Márthák" szolgálata is fel van jegyezve a mennyben, ők a földieken tul az elismerést és jutalmat is onnan várják.

özv. Szerencsy Józsefné

* * *

"Mi mindig bucsuzunk . . ." ez a cime egy neves magyar költő versének és sajnálom, hogy csak emlékezetből tudom idézni egyes gondolatait.

Mi mindig bucsuzunk . . .
reggel az éjszakától, ragyogó csillagoktól,
este a napsugártól, csengő madárdaltól.
Bucsuzunk a gyermekkortól,
szürkülő hajjal a férfiaktól.
Majd bucsut intünk jó anyánknak,
a kirepülő családnak.
Majd eljön az óra s bucsut intünk,
testvér! Viszontlátásra odaát!

Testvéreink életében is, de sokszor volt bucsuzás, s ma este is összejöttünk, hogy bucsut intsünk mint a gyülekezet pásztorának.

Mikor ehhez az állomáshoz eljutottunk testvéreink életében valóságban az Irás a-ma szava teljesedik be: "Nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük"! (Zsid. 13:14).

Egyenlőre az örökké napsugaras ég alatt keresitek a nyugalmat, pihenést, de az Irás szava itt is igaz és ujra hangzik majd felétek: "Nincsen itt maradandó városunk".

Mikor reggel elbucsuzunk szeretteinktől, nem tudjuk estére lesz-e viszontlátás? Naponként csak az Isten kegyelme és szeretete biztositja ezt számunkra. Csak a kegyelem az ami Isten gyermekei számára biztositja a viszontlátást a ". . . jövendő városá'-ban.

Ennél a bucsuzásnál azt kivánom, az elvégzett munka után legyen csendes pihenése, nyugalma testvéreinknek és ha a kegyelem az örök városba vezérel minket, legyen a pásztornak és a gyülekezetnek nagyon boldog találkozása. Addig utaitokat, utainkat védje, oltalmazza a szeretet!

özv. Szerencsy Józsefné

* * *

DETROIT, MICHIGAN

Felejthetetlen és leirhatatlan örömben volt része gyülekezetünknek julius 3-án, amikor két fiatal lélek alámeritésének lehettünk szemtanui. Ez a két boldog ifju: Puskás Lajos testvéreinknek fiai, akik gyülekezetünk hüséges tagjai, Rudolf 19, és András 16 éves. Rudolf csak az elmult márciusban érkezett ebbe az áldott szabad országba (Hadad, Erdélyből), aki már óhazában megismerte és elfogadta az Ur Jézust Megváltójául. Ő még csak 3 éves volt, amikor a háboru borzalmai menekülésre kényszeritették a családot és ebben a katasztrófális állapotban elmaradt a kedveseitől. Csak most, 16 esztendő után láthatta ujból viszont és ölelhette át igaz szeretetben szüleit és testvéreit. Igy érthető és szavakba önteni nem lehet azt az örömet, amely ugy az ő, mint a kedves hozzátartozóinak szivét megtöltötte, hogy Isten végtelen kegyelme folytán kedves András öccsével alámeritkezhetett az Ur Jézus halálába.

Az alámerités a délelőtti istentisztelet alatt folyt le és igen felemelő és megható volt mindenki részére. Mrs Violet Lehoczky gyönyörü orgonajátéka alatt a gyülekezet pásztora, Schmidt testvérünk, a két fehérruhás lélekkel az első padsorban foglaltak helyet. Mrs. Mary Wentz alkalmas szavalata után, az énekkar Balogh Károly diakonus vezetése alatt elénekelte a "Kik ezek itt fehérben" cimü éneket. Ezt követte a tulajdonképpeni alámeritési aktus. Schmidt testvérünk miután igét olvasott és imádkozott, megfogta az egyik alámeritendő kezét és ". . . leszállanak mindketten a vizbe Filep és a Komornyik és alámerité őt" szavakkal a vizbe vezetve hitének vallomására alámeritette őt. Az alámeritést követte egy valóban szivet érintő prédikáció és az uj tagoknak a gyülekezetbe való beiktatása. A gyülekezet pásztora kézrátétellel kérte mennyei Atyánk áldását életükre. **Legyen ezért a drága kegyelmi napért áldva és magasztalva Urunknak szent Neve!**

Augusztus 28-án, vasárnap d.e. 11 órai kezdettel megtartott rendes istentiszteletünkön sok öröme volt gyülekezetünknek. Örömeinket a szent igék mellett az is fokozta, hogy gyülekezetünk lelkipásztorának közöttünk lévő idejének utolsó vasárnapján négy kedves lélek követte a Krisztus példáját a hullámsirba. A négy bemeritett és a Krisztusban való hitéről vallást tevő lélek 3 fiatal (2 leány és 1 fiu) Korpás testvéreink szép gyermekei és Juiskaéni egy idősebb asszony, kik által megszaporitotta az Ur az ő kis nyáját.

A bemeritési aktus előtt Vencz György nővérünk egy szép alkalmi szavalattal dicsérte az Urat. Énekkarunk elénekelte: "Kik ezek itt fehérben" ismert alkalmi éneket.

Ez alkalomra az Urasztala is meg lett teritve, a gyülekezet az uj tagokkal együtt az Ur vacsorájához járul a legnagyobb rendben és komolysággal.

Az esti istentiszteletünk alkalmával Schmidt testvérünk bucsuzó prédikációját mondotta. Életének körülményei egy ujabb helyre szólitották őtet. A gyülekezet és annak testületei hálás szivvel köszönte meg a Schmidt testvér és családjának a rövid 2 évi hüséges szolgálatát és kivánta reájuk Istennek további áldását és vezetését.

Az istentisztelet befejezése után az alsó teremben a Nőegyesület tagjai által elkészitett és felszolgált frissitőkben részesültünk; közben pedig folytattuk megszomorodott szivvel a Schmidt családtól való bucsuzkodást. Isten oltalmába ajánltuk őket. A legjobb tudomásunkkal Texas állam egyik bapt. egyetemen folytatják tanulmányaikat. Áldja meg őket az Ur és vezesse az Ő Szent Lelke által.

Prédikátorunk elment, a gyülekezet itt maradt. Istenben vetett hittel és reménységgel nézünk a jövőbe, magunkat az Ur kegyelmébe ajánlva.

Az Uré legyen a hála és dicséret mindenért.

B. K.

—o—

KRISZTUS MEGSZABADIT AZ ELJÖVENDŐ HARAGTÓL

Mikor a farizeusok azt kérdezték Keresztelő Jánostól, hogy megkeresztelkedjenek-e, mondta nékik: Mérges kigyók fajzatai! Kicsoda intett meg benneteket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljetek? (Máté 3, 7.)

Akik az Isten elkövetkezendő haragjáról többet akarnak tudni, olvassák el a jelenések könyve 16. részét és akkor látni, tudni fogják, hogy micsoda hálával tartozunk Jézusnak, aki eljött, hogy a Benne bizókat megmentse, megszabaditsa az eljövendő haragtól. (I. Thess. 1, 10 és Róm. 5, 9.)

Amit a bünös ezeréves vezeklésel nem tudna elérni, azt Isten végbez viszi egy nap alatt.